

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/33758 en 07/33760 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 21 september 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, heeft de vreemdeling, bij brief van 1 juli 2008, nadere stukken ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, heeft de staatssecretaris, bij brief van 1 juli 2008, een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 juli 2008, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. J.J.J. Jansen, advocaat te Kapelle, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. A. van Blankenstein, advocaat te 's-Gravenhage, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn) van de Raad van de Europese Unie voor hem geen relevante wijziging van het recht is. Daartoe stelt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte eraan is voorbijgegaan dat zich in Noord-Irak een binnenlands gewapend conflict voordoet, aangezien personen die tot de Islamitische Beweging behoorden zich daar als gewapende groep hebben georganiseerd. De vreemdeling heeft deze stelling in zijn brief van 1 juli 2008, alsmede ter zitting nader toegelicht door te verwijzen naar de volgende stukken:

- de algemene ambtsberichten inzake Irak van de minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007, waarvan de thans van belang zijnde passages zijn geactualiseerd in het algemeen ambtsbericht van 14 februari 2008, en van juni 2008,
- het artikel "Irak Update" van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van

22 mei 2007,

- het "Report of the Secretary-General of the United Nations pursuant to paragraph 30 of resolution 1546 (2004)" van 5 juni 2007,
- het rapport "Measuring stability and Security in Iraq" van het U.S. Department of Defense van juni 2007,
- een brief van Amnesty International aan de staatssecretaris van 23 juli 2007,
- het rapport "UNHCR's eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: UNHCR) van augustus 2007 en
- het rapport "Governorate assessment report Sulaymaniyah governorate" van UNHCR van september 2007.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 3 april 2008 in zaak nr. 200701108/1, www.raadvanstate.nl, valt een vreemdeling, ten aanzien van wie na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen en die afkomstig is uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en is deze bepaling derhalve voor hem relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict.

2.1.3. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 in zaak nr. 200608939/1, www.raadvanstate.nl, is in ieder geval sprake van een binnenlands gewapend conflict, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, indien een gewapend conflict plaatsvindt op het grondgebied van een land tussen de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land en een andere georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel die het grondgebied van dat land gedeeltelijk beheerst op een zodanige wijze dat zij in staat is aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Uit voormelde uitspraak van 3 april 2008 volgt dat ook sprake

is van een binnenlands gewapend conflict, indien een gewapend conflict plaatsvindt op het grondgebied van een land tussen georganiseerde gewapende groepen, als hiervoor bedoeld, zonder dat de strijdkrachten van de autoriteiten daarbij zijn betrokken.

2.1.4. De vreemdeling heeft in het kader van zijn eerste procedure verklaard dat hij van 1987 tot zijn vertrek uit Irak in juli 1997 heeft gewoond in de provincie _____ dat onder het bestuur van de Koerdistan Regional Government (hierna: KRG) valt, en derhalve afkomstig is uit Noord-Irak. Deze verklaring is in die procedure onbestreden gebleven. Nu de vreemdeling in de tweede en in de onderhavige, derde procedure terzake geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd, moet deze verklaring thans - voor de beantwoording van de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht is - als in rechte vaststaand worden aangenomen.

2.1.5. Artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn is voor de vreemdeling slechts relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit in de provincie _____ van waaruit hij afkomstig is, sprake was van een binnenlands gewapend conflict dan wel dat daar op dat moment sprake was van gevolgen voor hem van een elders in Irak bestaand gewapend conflict.

Uit voormeld ambtsbericht van juni 2007, waarvan de thans van belang zijnde passages zijn geactualiseerd in het algemeen ambtsbericht van 14 februari 2008, kan niet worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in de provincie Sulaymaniya sprake was van een gewapend conflict, als hiervoor onder 2.1.3. bedoeld. In laatstgenoemd ambtsbericht wordt, voor zover thans van belang, juist vermeld dat de veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied tamelijk stabiel is en dat in de verslagperiode - waaronder 29 augustus 2007 valt - voor zover bekend geen aanslagen hebben plaatsgevonden in de provincies die onder het KRG-bestuur vallen. De informatie, vervat in het ambtsbericht van juni 2008 leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat daaruit niet is af te leiden dat ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit een georganiseerde gewapende groep het grondgebied van Irak gedeeltelijk beheerste op een zodanige wijze dat zij in staat was in deze provincie militaire operaties in vorenbedoelde zin uit te voeren. De informatie, vervat in voormelde UNHCR-rapporten van augustus en september 2007, dat het in andere delen van Irak bestaande geweld zou kunnen overslaan naar de provincie _____ leidt evenmin tot het oordeel dat de vreemdeling aan de op hem terzake rustende bewijslast heeft voldaan. Uit voormeld rapport van het U.S. Department of Defense is evenmin af te leiden dat ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in de provincie Sulaymaniya sprake was van een gewapend conflict. In dat rapport wordt, voor zover thans van belang, vermeld dat de algemene veiligheidssituatie in die provincie stabiel is. Voorts bevatten voormelde stukken van Amnesty International, de Schweizerische Flüchtlingshilfe en de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties geen informatie waaruit het bestaan van een binnenlands gewapend conflict in die

provincie kan worden afgeleid. De enkele stelling, dat personen die tot de Islamitische Beweging behoorden zich in Noord-Irak als gewapende groep hebben georganiseerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Aldus heeft de vreemdeling niet aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in de provincie Sulaymaniya sprake was van een binnenlands gewapend conflict, als vorenbedoeld. Dat de gevolgen van een gewapend conflict, in de zin van voormelde bepaling, elders in Irak zich op dat moment in de provincie Sulaymaniya deden gevoelen, is door de vreemdeling evenmin aangetoond.

In zijn brief van 1 juli 2008 heeft de vreemdeling - onder verwijzing naar, onder meer, de stukken "Spanning Turkije-VS loopt op" van het Eindhovens Dagblad van 15 oktober 2007, "Turkije valt Noord-Irak binnen om PKK" van het Algemeen Nederlands Persbureau van 22 februari 2008 en "Iraq: Turkish offensive displaces villagers, damages bridges" van Integrated Regional Information Networks van 24 februari 2008 - aangevoerd dat het Turkse leger vanaf oktober 2007, doch in het bijzonder van 21 tot 29 februari 2008, militaire operaties heeft uitgevoerd tegen leden van de Partiya Karkerên Kurdistan in het deel van Irak, dat onder het bestuur van de KRG valt. Aangezien deze operaties dateren van ná de aangevallen uitspraak en de voorzieningenrechter deze operaties derhalve niet bij de beoordeling van het beroep heeft kunnen betrekken, kan het aldus aangevoerde evenmin bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

Gezien het vorenoverwogene, valt de vreemdeling niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Derhalve heeft de voorzieningenrechter terecht overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn geen voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht is. De grief faalt.

2.2. Gezien hetgeen hiervoor onder 2.1.5. is overwogen, bestaat - anders dan de vreemdeling ter zitting heeft betoogd - geen aanleiding de onderhavige zaak aan te houden in afwachting van de antwoorden van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op de door de Afdeling, bij verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007 in zaak nr. 200702174/1, www.raadvanstate.nl, gestelde prejudiciële vragen over de betekenis van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Dat de Afdeling zaak nr. 200802898/1 wel heeft aangehouden, leidt niet tot een ander oordeel, aangezien die zaak een vreemdeling betreft die afkomstig was uit Bagdad. In dit opzicht verschilt die zaak van de onderhavige.

2.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

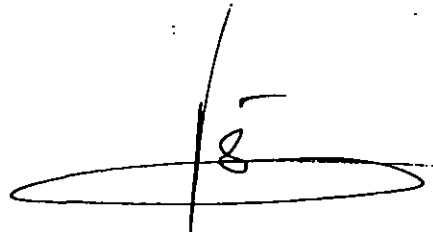
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2008

418.

Verzonden: 19 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a horizontal stroke at the bottom, and a small loop to the right of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Wypie
7

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: Awb 07/33760 BEPTDN A S7 en Awb 07/33758 BEPTDN A S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 21 september 2007

inzake:

geboren
van Iraakse nationaliteit,
IND-dossiënummer: 9709-17-2057,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. J.J.J. Jansen, advocaat te Kapelle,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R. Jonkman,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 23 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 29 augustus 2007 afwijzend op de aanvraag beslist. Aan verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroepschrift van 29 augustus 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 07/33758.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 29 augustus 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Het verzoek is geregistreerd onder nummer Awb 07/33760.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en de wederpartij gezonden.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 14 september 2007. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft voor de eerste maal op 18 september 1997 een aanvraag om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf wegens klemmende redenen van humanitaire aard ingediend. Verweerder heeft op deze aanvraag op 19 maart 1998 afwijzend beslist. Voorts is verzoeker bij dit besluit een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (vvtv) verleend. Verzoeker heeft hiertegen op 27 april 1998 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft op 5 november 1998 het bezwaar ongegrond verklaard. Op 3 december 1998 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage van 3 november 1999 met registratienummer Awb 98/9203 is het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en bepaald dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaar neemt. Bij besluit van 28 december 1999 heeft verweerder verzoekers aanvraag tot verlenging van de vvtv niet ingewilligd. Verzoeker heeft tegen dit besluit op 21 januari 2000 een bezwaarschrift ingediend. Bij besluit van 21 augustus 2001 heeft verweerder het bezwaar van zowel 27 april 1998 als 21 januari 2000 ongegrond verklaard. Op 3 september 2001 heeft verzoeker bij de rechtbank beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage van 25 februari 2002 met registratienummer Awb 01/43881 is het beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak staat geen gewoon rechtsmiddel open.

Op 27 april 2003 heeft verzoeker voor de tweede maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 ingediend. Bij besluit van 2 februari 2006 heeft verweerder deze aanvraag buiten behandeling gesteld wegens het met onbekende bestemming zijn vertrokken van verzoeker. Tegen dit besluit is geen rechtsmiddel aangewend.

Verzoeker heeft op 23 augustus 2007 voor de derde maal een asielaanvraag ingediend ter onderbouwing waarvan hij heeft verklaard reeds tien jaren in Nederland woonachtig te zijn en dat het zijn wens is hier lande te kunnen (blijven) wonen en werken. Bij terugkeer naar zijn land van herkomst vreest verzoeker te worden gedood omdat de terroristen in Irak gevaarlijker en actiever zijn geworden.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw 2000 en dit als volgt gemotiveerd. Volgens verweerder vormt verzoeker blijkens een bij het Justitiële Documentatieregister verricht onderzoek een gevaar voor de openbare orde. Verzoeker heeft geen bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 Awb aangevoerd om van het openbare ordebeleid af te wijken. Verweerder stelt dat er geen sprake is van nieuwe feiten dan wel veranderde omstandigheden die aan de onderhavige aanvraag ten grondslag liggen; immers verzoeker heeft deze niet aangedragen en de overige motieven zien niet op zijn asielrelaas. Er bestaat voorts geen aanleiding de aanvraag in te willigen op grond van de verklaring van verzoeker dat hij reeds tien jaren in Nederland verblijft en hier te lande wil werken nu hij hierin niet afwijkt van vele andere afgewezen asielzoekers. Terugkeer van verzoeker naar het land van herkomst is in verband met de algehele situatie aldaar ook niet van bijzondere hardheid nu er op dit moment geen categoriaal beschermingsbeleid geldt voor vreemdelingen afkomstig uit Noord-Irak. Daarnaast verzetten de gebleken antecedenten zich tegen een toelating van verzoeker op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Ten slotte stelt verweerder zich op het standpunt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn individuele geval sprake is van het lijden van ernstige schade, bestaande uit ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker stelt zich - kort samengevat - op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de aanmeldcentrum-procedure (AC-procedure) is afgedaan en dat er sprake is van voldoende gebleken nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden.

Volgens verzoeker mogen hem de strafrechtelijke veroordelingen - gelet op de pleegdata van de delicten in 1999 en 2002 - na vijf jaren niet meer worden tegengeworpen. Tevens heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat er in casu geen sprake is van bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 Awb.

Verder is de situatie in Noord-Irak van belang, omdat aldaar mogelijk sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (verder: de Definitierichtlijn). Volgens verzoeker valt artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn te kwalificeren als nieuw recht, dat inmiddels rechtstreekse werking heeft.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Partijen zijn tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Vooropgesteld moet worden dat met voornoemde uitspraak van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage van 25 februari 2002 in rechte het besluit is komen vast te staan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. De aanvraag van 23 augustus 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, Awb.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of sinds het vorige afwijzende besluit het voor de beoordeling van de aanvraag relevante recht is gewijzigd en zo nee, of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Met betrekking tot de vraag of er sinds het vorige afwijzende besluit sprake is van relevant nieuw recht overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

De stelling van verzoeker dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt te beschouwen als relevant nieuw recht wordt niet gevolgd. Blijkens een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 juli 2007 (AB 2007, 271) kan een wijziging van recht slechts als relevant nieuw recht worden aangemerkt indien de vreemdeling onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Met betrekking tot artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is dan van belang of in het gebied waaruit de vreemdeling afkomstig is, sprake is van een gewapend conflict. Daarvan is sprake indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict.

Niet in geschil is dat eiser afkomstig is uit Noord-Irak. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is onvoldoende gebleken dat in Noord-Irak van een conflict als hierboven bedoeld sprake is. In het bijzonder is niet gebleken dat de islamisten thans een groep als hierboven bedoeld vormen. In dit verband merkt de voorzieningenrechter voorts nog op dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat de steden Kirkuk en Mosul door verweerder tot Centraal-Irak worden gerekend.

Artikel 15c, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn kan derhalve voor verzoeker niet als relevant nieuw recht worden beschouwd. Ook overigens is niet gebleken van relevant nieuw recht.

De voorzieningenrechter is vervolgens van oordeel dat in het onderhavige geval geen sprake is van rechtens relevante nova, die verweerder tot een heroverweging hadden moeten nopen. Verzoeker heeft geen asielgerelateerde op de persoon van verzoeker zelf toegesneden feiten en omstandigheden aangedragen.

Verzoeker heeft met de overgelegde brief van Amnesty International van 23 juli 2007, waarin een verslechter(en)de veiligheidssituatie in Noord-Irak wordt beschreven, evenmin rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd. Immers verweerder heeft met WBV no. 2007/21 besloten tot het invoeren van een beleid van categoriale bescherming ten aanzien van Irakezen afkomstig uit Centraal-Irak. Daarbij heeft verweerder zijn beleid mede gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van de minister van buitenlandse zaken van juni 2007 over de situatie in Irak. De plaatsen Kirkuk en Mosul, waar de aanslagen zijn gepleegd, waarop verzoeker zich in beroep heeft beroepen, worden volgens het bestendig gevoerde beleid van verweerder niet tot Noord-Irak, maar tot Centraal-Irak gerekend. Voor het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irakezen bestond volgens verweerder geen aanleiding.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder het algemeen ambtsbericht van juni 2007 over de situatie in Irak voldoende basis voor het beleid, zoals dat is neergelegd in WBV 2007/21, kunnen achten en heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten dat een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak niet is geïndiceerd. Overigens heeft verzoeker geen of onvoldoende concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan de inhoud en/of de volledigheid van dit als deskundigenbericht aan te merken ambtsbericht.

Nu er geen categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak geldt, behoeft hetgeen verzoeker heeft aangevoerd tegen de door verweerder gestelde omstandigheid dat hij een gevaar voor de openbare orde vormt, geen bespreking meer nu dit niet kan leiden tot het ermee beoogde doel.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet gebleken is van bijzondere omstandigheden in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat artikel 4:6 Awb niet aan verzoeker mag worden tegen-
geworpen nu hij tevens geen enkele onderbouwing van de gestelde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft gegeven.

Hetgeen verzoeker overigens heeft aangevoerd, kan eveneens niet leiden tot gegrond-
verklaring van het beroep.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Er bestaat geen aanleiding voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoek- of het beroepschrift heeft moeten maken.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing

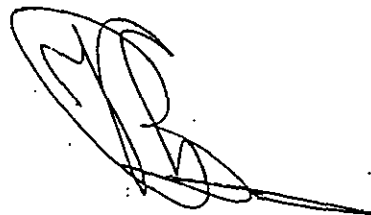
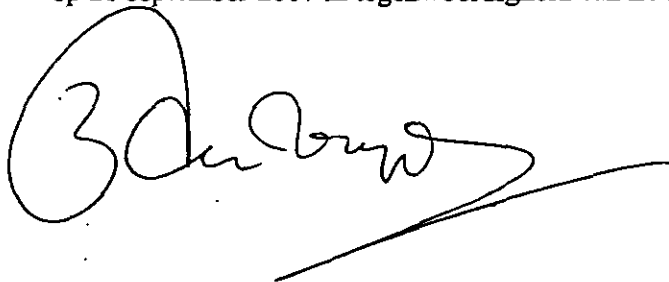
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer Awb 07/33760, af;
- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer Awb 07/33758, ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage.

Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 21 september 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op:

21 SEP 2007

MR J. J. J. JANSSEN
ADVOCaat & PROCUF JR

Biezelingsstraat 39
Postbus 25, 4420 AA Kapelle
Tel. 0113-342440
Fax 0113-342454
e-mail: j.janssen@zeela.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5940	
B 28 SEP 2007	
ZAAKNR. 200706934/1/02	
AAN:	123
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen-
zaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

APPELSCH IFT

Per tele ax: 070 - 365 13 80

Betroffende:

/MvJ

Kapelle, september 2007

ons dossier 819.07.k/jj
Toev eging aangevraagd

Edel achtbare Heer/Vrouwe,

Appellant in deze is de heer geboren op van Iraakse nationaliteit, thans verblijvend aan de .
Onde getekende is bepaaldelijk gevolmachtigd om voor appellant het onderhavige beroepschrift op te stellen, te onde tekenen en bij U.B. in te dienen. Appellant kiest domilie te 4421 BN Kapelle ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J.J. Jansen aan de Biezelingsstraat nr. 39. Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, nevenzittingsplaats Assen van 21 september 2007, reg.nr.: AWB 07/33758 waarbij het beroep zich richt tegen de niet-inwilliging van de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000. Het beroep is ongegrond verklaard.

Appellant is van mening dat dit op onjuiste gronden is gebaseerd. De grieven in hoger beroep zijn de hierna volgende.

GRU 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in de beslissing overwogen dat artikel 15 aanhef en onder c, van de Definitieverordening niet valt te beschouwen als relevant nieuw recht.

TOELICHTING:

Van belang is of in het gebied waaruit appellant afkomstig is, sprake is van een gewapend conflict.

MR J. J. J. VAN ANSEN

ADVOCaat & PROCURATOR

Volgens de Rechtbank is onvoldoende gebleken dat in Noord-Irak sprake is van een gewapend conflict zoals door uw Afdeling in de uitspraak van 20 juli 2007 gedefinieerd. De Rechtbank heeft naar de mening van appelland verzuimd te motiveren om welke reden(en) hiervan niet zou zijn gebleken.

Persoonen die vroeger tot de Islamitische beweging behoorden bevinden zich nog steeds in Noord-Irak en hebben zich als gewapende groep georganiseerd.

GRIJPE 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat geen sprake is van rechtens relevante nova die tot een heroverweging hadden moeten nopen. Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat de door appelland aangevoerde en nader onderbouwde stelling dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak is verslechterd geen novum is in de zin van artikel 4:6 Awb.

TOEGELICHTING

Naar de mening van appelland is sprake van een verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak. Appelland verwijst ter onderbouwing van zijn standpunt onder meer naar de brief van Amnesty International van 23 juli 2007.

Onjuist is de overweging van de rechtbank dat verweerder zijn beleid zoals opgenomen in WBV 2007/21 mede heeft gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007.

Uit vernoemde brief van Amnesty International blijkt juist dat dit niet het geval is doch dat de WBV 2007/21 nog is gebaseerd op het voorgaande ambtsbericht van december 2006 waarin nog werd gesteld dat Noord-Irak relatief veilig is (par. 5).

Het nieuwe ambtsbericht heeft een andere inschatting van de veiligheidssituatie gemaakt.

Naast de brief van Amnesty International verwijst appelland naar de rapporten van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (SFH) van 22 mei en 25 juni 2007.

Volgens uw Afdeling op 2 maart 2007 (MK, 200609124/1, JV 2007/177) is ten aanzien van de verslechtering van de veiligheidssituatie niet op voorhand uit te sluiten dat die informatie voor het beleid van de minister relevantie mist. Ten onrechte was dan ook art. 4:6 Awb toegepast.

MR J. J. J. J. NSEN

ADVOKAAT & PROCUREUR

De conclusie van de IND dat Noord-Irak veilig is en dat een beleid van categoriale bescherming voor Noord-Irak niet is geïmplementeerd, zoals omschreven in WBV 2007/21, is niet nader gemotiveerd. Naar de mening van appellant bestond hiertoe wel aanleiding gezien onder meer het rapport van Amnesty International.

Amnesty vermeldt onder meer in haar brief dat naar aanleiding van bomaanslagen in mei 2007 de secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft opgemerkt dat de situatie in Noord-Irak niet meer stabiel te noemen is. Voorts vermeldt de brief, zoals ook in het ambtsbericht van juni 2007 (p. 83) is weergegeven, dat de UNHCR gedwongen terugkeer naar Irak ontraadt en staten oproept om personen afkomstig uit KRG-gebieden verblijf toe te staan op humanitaire gronden.

Ook dat Amnesty vermeldt over de vraag of de veiligheidsorganisaties in Noord-Irak bescherming (kunnen) bieden, roept vragen op die de IND in de motivering moet betrekken.

Er is derhalve onvoldoende gemotiveerd dat geen sprake is van ova als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

REDE EN WAAROM appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt, van de rechtbank Den Haag, nevens zittingplaats Assen d.d. 21 september 2007 te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning wordt verleend althans in die zin een nieuwe beschikking te nemen, dan wel de rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Dit appelschrift zend ik u heden zowel per telefax als per gewone post.

Met verschuldigde hoogachting,

uw c

J.J.

Jansen.